

‘เจนนววิทย์ สระทอหงษ์’ เกษตรอินทรีย์รุ่นใหม่

'เจนวิทย์' สระก เกษตรอินทรีย์

ชีวิต สำเร็จรูปที่หลังจากจบการศึกษา เด็กจากต่างจังหวัดก็
ละทิ้งบ้านท้องถิ่นของตนเอง ห้างพ่อ ห้างแม่ ที่ ๆ
น้อง ๆ เข้าไปทำงานเป็นมนุษย์เงินเดือนในโรงงานหรือบริษัท ทำให้
“น้องโฟล์ค-เจนวิทย์ สระทองหน” เด็กหนุ่มวัย 17 ปี จากนครปฐม
ลงมือมาตลอดว่า รูปแบบการใช้ชีวิตที่ต้องทิ้งถิ่นที่อุดมสมบูรณ์ ทั้ง
ครอบครัว ไปเป็นลูกจ้าง นั่นใช้ชีวิตที่ยั่งยืนหรือไม่..?

คำถามที่ยังหาคำตอบไม่ได้มาตั้งแต่เด็ก ทำให้หลังจากเรียนจบ
มัธยมปีที่ 3 โรงเรียนกำแพงแสนวิทยาคม แทนที่น้องโฟล์คจะสวมชุด
นักเรียนแบบเด็ก ม.ป.ล.าย ทั่ว ๆ ไป กลับตัดสินใจมุ่งสู่ห้องเรียนธรรมชาติ
สามชุกชาวนาชาวสวน แยกจบแยกเรียนแทนจับปากกา เพื่อแบ่งเบ
ภาระพ่อแม่ เข้ามาเรียนรู้วิถีการทำเกษตรอินทรีย์กับกลุ่มเครือข่ายพี่น้อง
สองตำบลจนได้ร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิกเกษตรอินทรีย์ ภายใต้โครงการ
สามพรานโมเดล ที่ขับเคลื่อนโดยมูลนิธิสังคมสุขใจ โดยการสนับสนุนของ
สสส.และกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

น้องโฟล์คเติบโตมาในครอบครัวเกษตรกร พ่อแม่ของเขาทำ
เกษตรเคมีมาตั้งแต่ต้น จนเมื่อ 2 ปีก่อนได้เข้าร่วมกลุ่มกับเครือข่ายพี่น้อง
สองตำบลและปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตจากการทำเกษตรเคมีมาสู่แบบอินทรีย์
อย่างจริงจัง โดยมีเจ้าหน้าที่จากโครงการสามพรานโมเดล คอยแนะนำ
ให้ความรู้ และเทคนิคต่าง ๆ และจากที่เคยเป็นลูกมือช่วยพ่อแม่ปลูกผัก
วันนี้น้องโฟล์คขอแยกมาทำแปลงผักด้วยตัวเอง ดูแลเอง วางแผนการ
ผลิตและขายเองด้วยความมุ่งมั่น ซื่อสัตย์ และตั้งใจจริง ทำให้ผล
ผลิตของเขา กำลังจะได้ใบรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ
หรือ IFOAM (International Federation of Organic Agriculture
Movements)

“ถ้าเรียนไปแล้ว ต้องทิ้งพ่อแม่ ทั้งน้อง เพื่อเป็นลูกจ้างเขา
สู่มาพลิกฟื้นผืนดิน ซึ่งเป็นของเราเองไม่ดีกว่าหรือ” นี่เป็นเหตุผลเชิง
คำถามซึ่งมีคำตอบอยู่ในตัว ที่ทำให้น้องโฟล์คหันเหชีวิตมาเป็นเยาวชนไทย
หัวใจเกษตรอินทรีย์

“ครอบครัวผมก็มีกัน 4 คน ผมเป็นลูกชายคนโต ถ้าผมไม่

ช่วย แล้วใครจะช่วยพ่อแม่ ที่สำคัญผมไม่อยากให้พ่อแม่ และน้อง
ต้องมาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งตอนอายุ 50 เหมือนกับปู่ของผม”
อีกหนึ่งเหตุผลที่หนุ่มน้อยคนนี้จะถอนออกมาจากใจ ว่าทำไมเขาถึงเลือก
เดินเข้าห้องเรียนธรรมชาติเมื่อ 2 ปีก่อน

นอกจากช่วยพ่อแม่ตามที่ตั้งใจไว้แล้ว โฟล์คยังนำองค์ความรู้
ใหม่ ๆ และประสบการณ์ วิธีการแก้ปัญหาในแปลงผัก รวมถึงปัญหาที่
เกษตรกรอินทรีย์รุ่นลูกรุ่นป้าถ่ายทอด และแบ่งปันกันภายในกลุ่มมา

ทดลองปลูกผักอินทรีย์บนพื้นที่ 1 ไร่ ที่เขาเริ่มตั้งแต่การเตรียมดิน เพาะ
เมล็ดพันธุ์ หน่อกล้วย ดูแล ตลอดจนเก็บเกี่ยวผลผลิตด้วยตัวของเขาเอง
จากผักบุ้งแปลงแรก ผักกวางตุ้ง ถั่วฝักยาว มะเขือเปราะ ก็ทยอยตาม
มาแซมระหว่างพื้นที่ที่ยังพอมีว่าง ที่สำคัญแปลงของโฟล์คกำลังจะได้ใบ
รับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ IFOAM ในเร็ว ๆ นี้

“ไม่เห็นยากครับ ร้อนเราก็เข้าบ้าน หายเหนื่อยเราก็กินอาหารที่ทำต่อ
ถามว่ายากไหม ผมคิดว่าไม่ยากนะ เพราะเราได้เรียนรู้ธรรมชาติจากแปลง
ผักตลอดเวลา แม้ช่วงแรก ๆ ที่ทำงานมีปัญหาเรื่องการควบคุมแมลง
ไม่ให้มากัดกินผักบ้าง แต่เมื่อเข้าใจหลักของธรรมชาติแล้วแมลงก็จะไม่
มารบกวนแปลงผักของเรา ผมว่าตรงนี้สนุกกว่าการเรียนรู้อยู่ในห้องเรียน
อีกนะ เพราะได้ลงมือทำไป และได้เรียนรู้ไปในเวลาเดียวกัน” โฟล์ค เล่า
ด้วยใบหน้าและแววตาที่มุ่งมั่น

ช่วย แล้วใครจะช่วยพ่อแม่ ที่สำคัญผมไม่อยากให้พ่อแม่ และน้องต้องมาเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็งตอนอายุ 50 เหมือนกับปู่ของผม” อีกหนึ่งเหตุผลที่หนุ่มน้อยคนนี้จะท้อออกมาจากใจ ว่าทำไมเขาถึงเลือกเดินเข้าห้องเรียนธรรมชาติเมื่อ 2 ปีก่อน

นอกจากช่วยพ่อแม่ตามที่ตั้งใจไว้แล้ว โฟล์คยังนำองค์ความรู้ใหม่ ๆ และประสบการณ์ วิธีการแก้ปัญหาในแปลงผัก รวมถึงปัญหาที่เกษตรกรอินทรีย์รุ่นลุงรุ่นป้าถ่ายทอด และแบ่งปันกันภายในกลุ่มมา

ทดลองปลูกผักอินทรีย์บนพื้นที่ 1 ไร่ ที่เขาเริ่มตั้งแต่การเตรียมดิน เพราะเมล็ดพันธุ์ หนักรูป ดูแล ตลอดถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตด้วยตัวของเขาเอง จากผักบุ้งแปลงแรก ผักกวางตุ้ง ถั่วงอกยาว มะเขือเปราะ ก็ทยอยตามมาแซมระหว่างพื้นที่ที่ยังพอมีว่าง ที่สำคัญแปลงของโฟล์คกำลังจะได้ใบรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์นานาชาติ IFOAM ในเร็ว ๆ นี้

“ไม่เหนียวครับ ร้อนเราก็เข้าบ้าน หายเหนื่อยเราก็ออกมาทำต่อ ถ้ามัวอยากไหม ผมคิดว่าไม่ยากนะ เพราะเราได้เรียนรู้ธรรมชาติจากแปลงผักตลอดเวลา แม้ช่วงแรก ๆ ที่ทำจะพบปัญหาเรื่องการควบคุมแมลงไม่ให้มากัดกินผักบ้าง แต่เมื่อเข้าใจหลักของธรรมชาติแล้วแมลงก็จะไม่มารบกวนแปลงผักของเรา ผมว่าตรงนี้สนุกกว่าการเรียนรู้ในห้องเรียนอีกนะ เพราะได้ลงมือทำไป และได้เรียนรู้ไปในเวลาเดียวกัน” โฟล์คเล่าด้วยใบหน้าและแววตาที่เปี่ยมสุข

วันนี้ผักอินทรีย์ของเขารวชนคนเก่งส่งให้ห้องอาหารของ โรงแรมสามพราน ริเวอร์ไซด์ และขายให้กับผู้บริโภคที่ตลาดสุขใจ แม้ตัวเลขรายรับของครอบครัวต่อเดือนจะไม่สูงมาก แต่น้องโฟล์คก็เชื่อว่าวิถีอินทรีย์จะทำให้ครอบครัวของเขาบรรลุสุขภาพ และความสุข เพราะได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตากัน

“สำหรับผม คนจนคือ คนที่เป็นหนี้เป็นสิน และไม่มีปัจจัย 4 อาหาร ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า และยา แต่ตอนนี้ผมมีครบทุกอย่างแล้วครับ ถึงจะไม่มากจนเหลือกินเหลือใช้ แต่ก็มีเพียงพอต่อการดำรงอยู่หากรู้จักกิน รู้จักเก็บ และรู้จักใช้”

ปัจจุบันครอบครัวของน้องโฟล์คมีรายได้เฉลี่ย 1 หมื่นกว่าบาทต่อเดือน ถึงตัวเลขนี้อาจจะไม่มากเท่ามนุษย์เงินเดือน แต่ครอบครัวก็อยู่ได้สบาย ๆ เพราะมีรายจ่ายน้อยมาก ได้อยู่กับบ้านอยู่กับระบบนิเวศที่มีความอุดมสมบูรณ์ น้องโฟล์คยังหวังว่าหากเขามีความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์มากพอ ก็อยากให้ส่วนของตนเองเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพื่อจุดประกาย และส่งต่อเรื่องเกษตรอินทรีย์ให้กับเพื่อน ๆ เขาวนที่ไม่อยากทิ้งบ้านทิ้งครอบครัวไปเป็นลูกจ้างเหมือนในอดีต

“ส่วนเรื่องการเรียนรู้ในหลักสูตรนั้น ถ้าอยากเรียนเมื่อไหร่ก็เรียนได้ครับ เพราะเดี๋ยวนี้การศึกษาเปิดช่องทางให้ผู้ที่สนใจเรียนมากมาย เช่น ศึกษาผู้ใหญ่ หรือมหาวิทยาลัยเปิดก็มีให้เลือกเช่นกันครับ ทำตรงนี้ให้รู้จริง แล้วค่อยเรียนต่อ ก็ยังไม่สายครับ ”

สำหรับผู้ที่สนใจอยากร่วมแชร์ประสบการณ์ แบ่งปันความสุข และสนับสนุนสินค้าเกษตรอินทรีย์ของน้องโฟล์ค เชิญได้ที่ “งานมหกรรมวันสังคมสุขใจ” ครั้งที่ 2 จัดโดย มูลนิธิสังคมสุขใจ ระหว่างวันที่ 18-20 ธันวาคม 2558 ที่ สวนสามพราน อ.สามพราน จ. นครปฐม หรือคลิกดูรายละเอียดได้ที่ www.sampranmodel.com หรือ Facebook/Sampranmodel

นภาพร พานิษชาติ
napapornp@dailynews.co.th